

Üle poole sajandi vanune auruedur näeb nüüd välja nagu alles tehastest tulnud. Iseseisvalt see paraku ei sõida - sajandivahetusel lõppes katla kasutustähtaeg.

Urmas Glase

Raudtee esinduslik vedur sai Tapal uueks

Juulist kaunistab Eesti Raudtee uue kontori ümbrust hiljuti Tapa depoodes ilusa väljanägemise saanud üle poole sajandi vanune auruedur.

Marina Loštšina
toimetus@virumaateataja.ee

“See auruedur on tükike Eesti raudtee ajaloo ja me ei saanud lasta sel kuskil kinnisel territooriumil rooste minna või vandaalidel vanaraua vastuvõtupunktidest viimiseks tükeldata,” rääkis Eesti Raudtee pressiesindaja Urmas Glase ja lisas, et rahaliselt aitas aurueduri välimust taastada aktsiaseltsi eelmiste omanike loodud Raudtee Kultuuri Fond, mille eesmärk on väärtustada Eesti raudtee ajalugu.

“See idee sobis sealt raha taotlemiseks nagu rusikas silmaauku,” naeratas Glase.

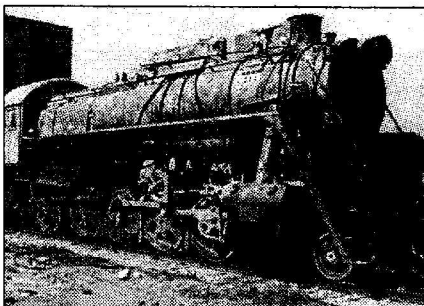
Aurueduri viimane roll

Urmas Glase sõnul on tegemist 1953. aastal Venemaal Kolomna tehases valmistatud L-2317 tüüpi aurueduriga, mis omal ajal teenindas peamiselt kaubaronge ning hiljem oli kasutusel katlamajana hoone- te kütmisel. Töötavana kasutati nüüd Eesti Raudtee uut peamaja Toompuiesteel ja Balti jaama kaunistavat vedurit viimati aastaid tagasi filmivõtetel Haapsalus.

Möödunud talvel kasutati auruedurit aga mängufilmi “Detsembrikuumus” võtetel ning pärast seda jäigi raudruun Tapale.

Ilmselt jääb roll “Detsemb-

VEDURID

- L-tüüpi vedur seisab ka Tapal, Türil ja Haapsalus.
- Valgas ja Haapsalus on lisaks SU-tüüpi vedurid ning Haapsalus üks enne Teist maailmasõda Saksa-maal ehitatud 52. seeria vedur.

• Veduri taastamist toetas Raudtee Kultuuri Fond 180 000 krooniga.

rikuumuses” auruedurile viimaseks filmistseeniks, sest nüüd on ta paigaldatud alusele ning seetõttu on tema liikumasaamine väga keeruline. Peale dekoratiivse vaatamisväärsuse on aurueduril ka atraktsiooni roll – kabiini paraku ei pääse, aga redelid ja kõik välisdetailid on Glase tõdemusel alles, nii et auruedurit saab nii käega katsuda kui ka sellel ülles ronida.

“Meil paluti teha vedurile kosmeetiline remont. Kui antaks ülesanne panna ta töökorra, oleks see päris keeruline,” ütles Tapa depoodes juhataja Veiko Peetsalu ja selgitas, et kadunud pronksid detaile on väga raske leida ning samas lähiks tööde maksumus kümme korda kallimaks.

Tapal sai uueks

“Aurueduri raud on väga hästi vastu pidanud - liivapritsi- ga sai selle ära puhastada, katla roostetanud plekid vahetasime välja, panime värvi selga ja nüüd ta Tallinnas seisabki,” rääkis Peetsalu vana auru-

veduri ligi pool aastat kestnud välisilme muutmisest.

Uue väljanägemise saanud veduri “vend” Tapal on aga nukramas seisus – aastaid valvamata territooriumil seisnud auruedurist on jäänud vaid see fassaadi osa, mida vandaalidel pole õnnestunud ära varastada. “Vähegi lahtikäivad metalljupid on kadunud ning raha veduri korrastamiseks ei ole,” lausub Peetsalu.

Tapa depoodes juhataja ütles, et ise ei ole ta vedurit Tallinnas veel vaatama käinud. “Aga eks ole teinekord hea näpuga veduri peale näidata - vaadake, mida me Tapal teha oskame,” naljatles Peetsalu, lisades, et veduri eest hoolitsemisel rõõmustab see Balti jaama külastajaid aastaid.

“Miskipärast on linnud need, kes asja ära rikuvad. Kohe, kui vedur sai üle värvitud ja välja viidi, oli ta paari päeva pärast mõnest kohast päris täis lastud. Aga kui seda vahetevahel puhastada, siis seisab auruedur ilusasti,” lootis Peetsalu.